

Musím smeknout před přístupem Džávy, říká po kvalifikaci trenér juniorů Pelikán

Nedávný kvalifikační turnaj JUNIORŮ zhodnotíme i s trenérem chlapců Ivanem Pelikánem. Jeho svěřenci obsadili v Turecku v konkurenci Nizozemska, Lotyšska a domácího výběru celkové druhé místo, zaručující postup do závěrečné části kvalifikace. V té si to celkem osm mužstev rozdává o poslední čtyři postupová místa na ME.

Jak byste v krátkosti zhodnotil působení Vašeho týmu v kvalifikaci o ME?

„Družstvo odvedlo myslím dobrou práci. Rozhodující byl zápas s Holandskem, který prakticky určil pořadí na prvních dvou místech. Ten se nám podařilo zvládnout velmi dobře po stránce taktické a potřebného nasazení. Právě úvodní zápasy podobných turnajů můžou být i značně nervózní... Kluci šli ovšem nekompromisně za svým cílem a jasně dominovali v celém utkání! Střetnutí proti Lotyšsku mělo jiný charakter a trochu podtext povinného vítězství. Lotyši hráli nepříjemný volejbal a potrápili všechny soupeře (Turecku vzali set - pozn. red.). Na domácí jsme si věřili, bojovali, ale tentokrát to bohužel nestačilo. Naším cílem je postup na ME a máme tedy ještě rozdělanou práci... Děkuji celému realizačnímu týmu za profesionální práci (Kočka, Skolka, Smolka, Sezemský a Kuboňová – pozn. red.).“

Jak vysoké vidíte šance na postup ze závěrečné kvalifikace na ME?

„Osm družstev si to „rozdává“ o čtyři postupová místa. Kvalifikace proběhne začátkem července. Družstva budou kvalitní – Ukrajina, Bělorusko, Německo... Uvidíme, budeme bojovat a snad to vyjde.“

Co Vás příjemně na vašem týmu překvapilo a co mu naopak tak trochu scházelo?

„Určitě jsem rád, že se podařilo vytvořit velmi dobrou partu a k tomu přidat nespornou volejbalovou kvalitu. V prvních dvou zápasech všichni odvedli „svou práci“. Ve třetím utkání jsme narazili na těžkého soupeře (3. místo na ME 2015 – pozn. red.), který byl nucen hrát v domácím prostředí proti nám na více jak 100%. Šlo o velmi kvalitní juniorský volejbal! Cítil jsem, že kdyby soupeř jen o něco málo polevil, tak bychom „šli“ přes něj. Turci ale udrželi koncentraci a agresivitu po celý zápas, byli navíc dopováni fanatickým publikem, za což si zasloužili vyhrát.“

Kteří hráči patřili na turnaji k hlavním oporám mužstva?

„V přípravě se jevil ve velmi dobrém světle Patrik Indra, který hraje na postu diagonálního hráče. V samotném závěru nám „zamotal“ hlavu Matěj Šmídl, u kterého forma rostla a hraje na stejném postu jako Patrik. Do utkání s Holanďany jsme poslali do hry Matěje a ten se nám odvděčil dobrým výkonem, podobně jako celé družstvo. Musíme smeknout i před přístupem Donovana Džavoronoka. Džáva měl za sebou velmi náročnou sérii proti Kladnu, přesto ihned „naskočil“ a zapadl do týmu a byl naší velkou oporou. Dobrý turnaj odehrál Marek Šulc, kterému kryli záda Tomáš Čermák a Martin Kop. Příjemným překvapením byl Radek Suda, který jako nováček zasáhl do hry a byl přínosem. Myslím si, že dobrý turnaj odehrál i Martin Hudák. Láďa Mikulenka odvedl svůj standard. Komplikace nastaly den před odletem, kdy onemocněl Tomáš Kunc (viróza) a zvažoval se jeho odlet. Důležitý post libera byl tedy ohrožen. Tomáš nastoupil k prvnímu utkání ještě ne zcela zdrav, ale postupně se z nemoci dostal. Do hry nezasáhl Ondra Piskáček. Kristián Červinka odehrál celý turnaj. V zápase s Holandskem velmi dobře servíroval a prakticky rozhodl třetí set, kdy se Holanďané začali na nás dotahovat.“

Co říkáte na organizaci celého kvalifikačního turnaje?

„Organizace byla velmi dobrá. Příjemné prostředí, ubytování ve velmi kvalitním hotelu, doprava luxusními autobusy s policejním doprovodem, jídlo je v Turecku tradičně dobré a chutné, hala pro cca 2000 diváků, příjemní lidé, zkrátka organizace bez chyby. Nikde ani náznak nepokojů... Kvalitu rozhodčích si ohlídal delegát CEVu Miloševič. Určitě si nemůžeme na rozhodčí stěžovat. Tokat je ovšem již daleko v Asii, což udělalo cestu lehce únavnou (přestupování na letištích a závěr cesty 100 km autobusem), ale ne nesnesitelnou. V zápase s Turky byla atmosféra v hale dosti bouřlivá, ale korektní. Myslím, že Turci odvedli dobrou práci.“

Autor: Mgr. Michal Mezera